

ikke vilde lade ubesvaret. Det maa jo være overladt til mig selv, om jeg vil angribe det ærede Medlem fra Ribe eller ikke, men dertil har jeg nu ikke fundet nogen Anledning. Jeg har ikke sagt Noget, som kunde give det ærede Medlem Anledning til en saadan Ytring som den, at jeg ikke behøvede at ynktes over ham. Jeg har ikke sagt, at jeg ynkedes over ham og altsaa heller ikke givet Anledning til denne Bemærkning.

Da ikke Flere begjærede Ordet, var Forhandlingen sluttet.

Endringsforslag under Nr. 50 af Udvalgets Medlem (Alberti, Bajer, Berg, Buch, Buss, Ørnap, Chr. Jensen, S. Jørgensen og Seth):

I Stedet for § 4 træde følgende 2 Paragrafer:

§ 1.

„Justitsministeren bemyndiges til at oprette et midlertidigt kemist Laboratorium for Undersøgelse af Levnetsmidler.

Ved Laboratoriet ansættes 3 Kemikere. Det er Laboratoriets Opgave gennem Undersøgelse af offentlig salgbudte Levnetsmidler at yde Retshaandhævelsen sagtyndig Bistand ved Forfølgningen af de med Levnetsmidler forsvædede Forfalskninger og andre Misligheder. Til den Ende har Laboratoriet efter Retvisitation af Domstole og Politimyndigheder at afgive Erklæring over mistænkte Varer til Oplysning om disses Bestaffenhed.

Laboratoriets Kemikere bør dernæst ved selvstændig Virksomhed og Undersøgelse, der saavidt mulig udstrækkes over hele Landet, søge at skaffe sig Kundskab om, i hvilket Omfang og paa hvilke Maader Forfalskninger og andre Misligheder forsvædes med offentlig salgbudte Levnetsmidler, ligesom de have at henlede Myndighedernes Opmærksomhed paa de foresundne Misbrug.

Deres Forretninger bestemmes nærmere ved en af Justitsministeren affattet Instrux, som offentliggjøres.

§ 2.

De i nærværende Lov omhandlede Kemikere ansættes paa tre Aar. Deres Løn og Dagpenge saavel som den ved Laboratoriet fornødne Medhjælp og de med Laboratoriets Udstyr og Drift forbundne Omkostninger fastsættes ved Finantsloven.“

(Vedtages dette Forslag, bortfalde Lovforslagets øvrige Paragrafer).

vedtoges med 43 St. imod 16

Lovforslaget i den nu vedtagne Skikkelse (se Tillæg C.)

vedtoges med 45 St. imod 10.

Det vil nu blive tilfattet Landstinget.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af eneste Behandling af: Indstillinger og Forslag angaaende Andragender, der have været tilfattede Udvalget for Andragender.

Formanden (Krabbe): De Indstillingspunkter, som sættes under Forhandling, ere de, som vedrøre Justitsministeren, altsaa Nr. 3, 10 og 15.

Ordføreren (J. Pedersen): Under Indstillingen under Nr. 3 har Udvalget anbefalet at henvise til Justitsministeren et Andragende fra 441 Beboere af Bornholm om, at Bornholm maa, hvad Strandingssvænet angaar, blive undergivet den almindelig gjældende Lovgivning. Dette Andragende er ogsaa indbragt i Thinget ifjor og findes trykt i Udvalgets da afgivne Betænkning, Tillæg B. Sp. 1129—30. Det vandt dengang Udvalgets enstemmige Tilslutning, men naaede ikke at komme til Behandling i Thinget. Efter indhentet Betænkning fra de to Stænderforsamlinger udkom der i December 1836 en Forordning om Strandingssvænet, men samtidig blev det bestemt, at for Bornholms Vedkommende skulde det foreløbig have sit Forblivende ved de gamle Bestemmelser, som vare gjældende før den Tid. Derved er opstaaet den Forskjel mellem Forholdenes Ordning paa Bornholm og i det øvrige Land, at paa Bornholm Enhver, der har fast Bopæl indenfor en halv Mils Afstand fra Kysten, indskrives i Strandingssvænet eller Bjergningstilisterne og er pligtig til i Strandingstilfælde at møde efter Opbud paa Dmgang. Dette har — lige disse Andragere — tidt medført Ulemper og Forskjælfelser, idet det er besværligt at faae disse Tilfælgelser istand, og Folk ikke let møde faa tidlig, som ønskeligt kunde være. Desuden skal det ogsaa jevnlig have forvoldt Misforhold, at Amtmanden er istand til at bestemme Bjergselvømmens Størrelse, uden at denne Afgjørelse kan appelleres til Domstolene, saaledes som ellers er Tilfældet. Det ses af en Bemærkning af en tidligere Amtmand paa Bornholm, at han har ventet, at der snart vilde komme en Modifikation i de gamle Bestemmelser, men det er ikke sket, og Andragerne søgte derfor Rigsdagens Medvirksomhed til, at noget Saadant maatte ske, og Udvalget har som sagt foreslaaet Sagen henviist til Ministeren. — Den næste Indstilling, jeg skal omtale, og som vedrører samme Minister, er Indstilling under Nr. 10 til Betænkningens Nr. 23. Det angaar et Andragende fra Bager Hærtel om nogle ham formentlig tilspøiede Retskrænkelser. Dette foreslaar Udvalget ligeledes henviist til Justits-